

дѣма велегласно: блаженъ раздѣвѣай на нища и убога, сирѣчь: блазѣ на оногова, който раздава отъ имота си на сиромасыте. Пророкъ Исѣѣ дѣма: гладны нахрани, голы облечи, странны привери и сиромасы пригледай. О богатино! питаешь ли ощи гдѣ да събирешъ твое-то жито? Ёто сиромасыте, тѣ сѣ найдобри хамбари, положи въ тѣхныте рѣцѣ твоего жито, и ще го имашъ сѣкога, и когато го поискашь готово е. Но гледайте гордость и глѣпость, щото нити хората харесва, нити мысли чи тѣй богатство мѣ дадено отъ бога, но мыслелъ чи го придобылъ сѣ ума си и трѣда си. За тѣй дѣмалъ: моего жито, моите добрины, ще развале хамбарыте да ги направѣ по голѣмы, и да събира моего жито. О ненасытны богатино! Ако сѣ умножи житото и догодина, ще ли развалишь пакъ хамбарыте, да ги правишь по голѣмы? и знаешь ли до утрѣ какъ ще станешъ, ако умрешъ на ли ще останѣтъ хамбарыте праздни. Но той не мыслелъ това, само гледалъ да събیره своето жито и даго държи за гладны годыны, да го продава скѣпо на сиромасыте, за да стане по много богатъ. Каккото и сега много чловѣцѣ държѣтъ жито за гладно време, да сѣ обогатѣтъ съсѣ сиромашкѣтъ крѣвь. Но таккви чловѣцѣ сѣ проклети и отъ чловѣцѣте и отъ бога, както днешныа богатины, който дѣмалъ на дѣшатѣ си: дѣше! таждѣ, пѣй и сѣ весели: защото имашъ много добрины, за дълги годыны. Той мыслелъ чи като сѣ умножило житото, ще сѣ продлажѣтъ и динете мѣ, за тѣй дѣмалъ: имамъ много добрины за дълги годыны, но не мыслилъ бездѣмныа отъ дѣ сѣ тѣзи добрины, като сѣ е родилъ голъ, и пакъ голъ ще отиди въ землата. А добрините не сѣ быле негови но божи, който богъ дава на богатите да помагатъ съ тѣхъ на сиромасыте. Но той мыслелъ чи сѣ негови, за тѣй дѣмалъ: имамъ много добрины за дълги годыны. А никакъ не си докарвалъ на ума, чи който не раздава отъ своето имотство, и който живѣе за тѣ, богъ скасава динете мѣ и пресича живота мѣ. Каккото мѣ рекалъ господь: бездѣмне, въ тѣзи нощѣ ще ти истрзгнатъ дѣшатѣ: защото смертѣта дохожда ненадѣино когато сме въ нощѣта на темныте грѣхове не приготвени за поканиѣ, и истрзгнѣватъ лѣтите ангели нашатѣ грѣшныа дѣша, коато е прикована въ тѣлесныте сладости. И рече: колкото си приготвилъ комѣ ще го оставишь? Както и сега много чловѣцѣ събиратъ иманѣ, но не знаатъ комѣ ще го оставѣтъ. Много пакти хайдѣцѣ го откраднѣватъ, и много пакти сѣ слѣчава вмѣсто да остане на чада и сродницы, то остава на чѣзденцы. За тѣй рекалъ господь, комѣ ще оставишь приготвенноте, а не събранноте: защото доде още не бѣше го събралъ, той умра, а плодокете останаха на дрѣвите. За тѣй трѣбѣ и нѣе да сѣ пазиме отъ таккови лакомство: защото само да едеме и да пѣеме до сытость, то не е чловѣ-